

25 Opinie: gewetenswroeging

Mr N.A. de Leon-van den Berg

“A word is worth one coin, silence is worth two.”

Chaim Potok, *The Chosen*

Inleiding

Op Videoland.com is ten tijde van het schrijven van dit redactioneel de driedelige documentaire *De sneeuwman* te zien. Ik raad u aan deze documentaire te bekijken. In deze documentaire draait het om kindermoordenaar Michel S. die begin jaren '90 vorige eeuw in Nederland voor drie kindermoorden is veroordeeld. Ik vind het een indringende en ook huiveringwekkende documentaire. Niet alleen vanwege de moorden waarvoor Michel S. is veroordeeld, maar met name vanwege de zaken waarvoor Michel S. niet is veroordeeld, maar waar wel van wordt vermoed dat hij er iets mee te maken heeft, onder andere de vermissing in 1986 van een jong meisje, Cheryl. Zij is nog steeds spoorloos.

In 2001 is Michel S. overleden ten gevolge van brandwonden die hij opliep bij een ongeval in detentie.

In deze documentaire komt onder meer de advocaat van Michel S. aan het woord, Anthony Wijnberg. Wijnberg is sinds 2018 geen advocaat meer, maar hij was destijds wel de advocaat van Michel S. Na de rechtszaak tegen Michel S. besluit Wijnberg nooit meer als advocaat in strafzaken te zullen optreden.¹

Schending geheimhoudingsplicht?

In een recent interview met het *NRC*² klappt Wijnberg uit de school, of beter gezegd, hij klappt uit zijn beroepsgeheim. Wijnberg vertelt namelijk dat hij (samen met een ander) in

2002 als tipgever aan politie en justitie heeft medegedeeld wat Michel S. hem heeft toevertrouwd, zulks op voorwaarde van anonimiteit. Wijnberg stelt in het *NRC*-interview dat zijn cliënt Michel S. hem op enig moment, voorafgaand aan de rechtszaak begin jaren negentig, heeft toevertrouwd dat hij, Michel S., Cheryl zou hebben vermoord en dat zij 'ergens in de duinen' zou zijn begraven. Eerst nadat zijn cliënt is overleden in 2001, doorbreekt Wijnberg in 2002 zijn geheimhoudingsplicht door met het Openbaar Ministerie (OM) te spreken. En, hoewel die informatie door het OM in 2002 als betrouwbaar wordt beoordeeld, krijgt dit geen verdere opvolging. Op grond van art. 69 Sr vervalt het recht tot strafvordering door de dood van de verdachte.

In 2002 schond Wijnberg zijn beroepsgeheim. In 2022 doet hij dat nog tweemaal, namelijk in zijn interview in het *NRC* en in de documentaire *De Sneeuwman*. Wijnberg legt in het eerder aangehaalde interview uit waarom hij zijn beroepsgeheim heeft doorbroken: 'Ik kon er niet mee leven, als ik aan die zoekende ouders dacht'. Het lijkt erop dat Wijnberg leed onder gewetenswroeging, waardoor hij zijn geheimhoudingsplicht meende te moeten doorbreken.

De geheimhoudingsplicht van advocaten is niet bepaald een rustig bezit.³ In het bestek van dit redactionele voorwoord wil ik inzoomen op de vraag of gewetenswroeging een grond is om de geheimhoudingsplicht van de advocaat te doorbreken. Ik meen van niet.

De geheimhoudingsplicht werd pas in 2015 opgenomen in de Advocatenwet, hoewel deze plicht reeds voor 2015 erkend werd.⁴ In art. 10a Adv.w worden de kernwaarden van de advocatuur benoemd. Zo volgt uit dit artikel dat de advocaat in het kader van de goede rechtsbedeling zorgdraagt voor zijn cliënt en daartoe bij de uitoefening van zijn beroep de

1 <https://www.nrc.nl/nieuws/2022/05/22/advocaat-mijn-client-heeft-moord-op-meisje-bekend-a4125241>

2 <https://www.nrc.nl/nieuws/2022/05/22/advocaat-mijn-client-heeft-moord-op-meisje-bekend-a4125241>

3 Zie bijvoorbeeld: <https://www.advocatenorde.nl/nieuws/ccbe-luidt-noodklok-over-inperken-beroepsgeheim-advocatuur; van 22 september 2017; geraadpleegd op 12 juni 2022.>

4 N. Fanoy, 'De geheimhoudingsplicht en het verschoningsrecht van de advocaat', *Maklu* 2018, p. 190.

geheimhouding in acht neemt, binnen de door de wet en het recht gestelde grenzen. Het HvD oordeelde in 1987⁵ reeds dat de geheimhoudingsplicht een fundamenteel beginsel is waarop cliënten, gelet op de juiste behartiging van hun belangen, onvoorwaardelijk moeten kunnen vertrouwen.

De geheimhoudingsplicht van een advocaat eindigt niet na beëindiging van de zaak, niet nadat de advocaat zijn beroepsuitoefening heeft gestaakt⁶ en niet door de dood van de cliënt.⁷ De geheimhoudingsplicht is in beginsel eeuwigdurend en eindigt niet, maar kan wel doorbroken worden. In welke gevallen zou een advocaat zijn geheimhoudingsplicht mogen doorbreken?

Zeër uitzonderlijke gevallen

Uit de jurisprudentie volgt dat slechts in zeer uitzonderlijke gevallen de zwaarwegende geheimhoudingsplicht van een advocaat doorbroken zou kunnen worden, bijvoorbeeld indien er sprake is van een directe dreiging van ernstig, toekomstig gevaar voor de advocaat of een betrokkene, welk gevaar zonder het doorbreken van het beroepsgeheim niet kan worden afgewend. In het kader van de betamelijkheid zou een advocaat er in dat geval goed aan doen om voorafgaand aan de doorbreking met de deken vooraf overleg te plegen en dekenadvies in te winnen.⁸

Van zo een direct gevaar dat een doorbreking van de geheimhouding rechtvaardigde was sprake toen een cliënt aan zijn advocaat had medegedeeld dat hij zijn ex-vrouw en de medewerkers van de Raad voor de Kinderbescherming om het leven wilde brengen.⁹

Mij dunkt dat deze situatie het klassieke voorbeeld betreft van omstandigheden waaronder de geheimhoudingsplicht van de advocaat doorbroken of opgeheven mag (en misschien

wel moet) worden.¹⁰ Maakt het verschil indien de cliënt op wiens persoon de geheimhoudingsplicht ziet, is overleden? In beginsel niet, zie art. 10a en 11a lid 2 Adv.w en Gedragsregel 3 (2018).

Het HvD heeft in 2013¹¹ geoordeeld dat dit beginsel, dat de dood van een cliënt niet de geheimhoudingsplicht doet eindigen, uitzondering zou kunnen leiden indien zwaarwegende belangen van derden de opheffing daarvan zouden rechtvaardigen. Het Hof oordeelde dat in die kwestie de geheimhoudingsplicht van de advocaat jegens zijn overleden cliënte (de moeder van klaagster) rechtstreeks voortvloeit uit die (vroegere) cliëntrelatie en niet (ook) uit de huidige relatie van advocaat met de zoon van zijn cliënte, die thans kennelijk ook zijn cliënt is. De vroegere volmacht van de moeder aan de zoon staat daar buiten, aangezien een volmacht immers eindigt met de dood van de volmachtgever. Van zwaarwegende belangen van derden die de opheffing van de geheimhoudingsplicht zouden rechtvaardigen, was geen sprake.

De ouders van een oud-client, die expliciet heeft verboden informatie met anderen zoals zijn ouders te delen, die informatie wensten te ontvangen van de advocaat ten behoeve van een getuigenverhoor, was niet aan te merken als een uitzonderlijk geval waarin de doorbreking gerechtvaardigd zou zijn. Ook niet nu de ouders dat getuigenverhoor hadden geënta-meerd in het kader van een onrechtmatige daad-actie naar aanleiding van de suicide van hun zoon.

Zou er sprake zijn van zwaarwegende belangen van derden in het geval van Michel S. die een opheffing van de geheimhouding van Wijnberg jegens zijn client Michel S., en na

5 HvD 10 juni 1987, nr. 975, *Advocatenblad* 27 mei 1988, afl. 11, jrg.68, p. 251-252.

6 Art. 11a lid 2 Adv.wet.

7 Zie bijv.: ECLI:NL:TAHV:2019:22, 180238, r.o. 5.12 (waarin wordt verwezen naar ECLI:NL:TAHV:2013:180); ECLI:NL:TAHV:2013:180, 6405, r.o. 5.4.

8 ECLI:NL:TAHV:20219:22, r.o. 5.4.

9 HvD 6 april 2009, nr. 5285, *Advocatenblad* 5 maart 2010, p. 124.

10 In HvD ECLI:NL:TAHV:2018:200, 180104, voerde de betrokken advocaat aan dat hij zijn geheimhoudingsplicht heeft geschonden omdat de klager een Iraanse spion was. Het hof heeft de vraag of dat een uitzonderingsgeval zou kunnen zijn niet kunnen beantwoorden, omdat de advocaat de stelling dat klager een spion was niet voldoende heeft onderbouwd. Zie HvD 6 april 2009 ECLI:NL:TAHV:2018:200, «TT» 2019/5, afl. 1, p. 44 e.v., m.n. N. van Schaik.

11 Zie eveneens ECLI:NL:TAHV:2013:180, 6405, r.o. 5.4.

diens dood, zouden kunnen rechtvaardigen? Ik meen nog steeds van niet. Dit zou anders kunnen zijn, in mijn optiek, indien Michel S. Wijnberg zou hebben toevertrouwd waar het vermiste meisje exact begraven zou zijn. In dat specifieke geval zou ik mij kunnen voorstellen dat de tuchtrechter de belangen van de ouders om te weten waar hun kind is begraven als zwaarwegende belangen van derden zou kwalificeren.

Beroep op gewetenswroeging

Een expliciet beroep op gewetenswroeging van een advocaat die zijn geheimhoudingsplicht doorbrak door aan een advocaat-generaal mededelingen te doen over mogelijke strafbare handelingen van vroegere cliënten, werd door het HvD verworpen, nu er van een uiterst zeldzaam uitzonderingsgeval geen sprake was.¹² De stelling van de advocaat dat gewetenswroeging moet worden beschouwd als psychische noodtoestand, was naar oordeel van het hof onvoldoende onderbouwd. Overigens wijst het hof te dien aanzien op het feit dat de advocaat de eventuele gewetensnood had kunnen voorkomen of beëindigen door zijn opdracht neer te leggen en de relatie met zijn cliënt(en) te verbreken. Dat de advocaat bij het doorbreken van zijn beroepsgeheim had gerekend op het stilzwijgen van de advocaat-generaal omdat hij de mededeling in vertrouwen had gedaan, maakte dat niet anders voor het HvD. Het HvD overwoog: *‘(…), terwijl bovendien een advocaat moet beseffen dat hij aan een vertegenwoordiger van het openbaar ministerie niet in het vertrouwen op geheimhouding mededelingen omtrent aan hem gebleken of door hem veronderstelde strafbare feiten kan doen, zonder daarmee te riske- ren dat die mededelingen tot een onderzoek zullen leiden.’* Aan deze advocaat werd een schorsing van zeven dagen opgelegd.

Uit deze beslissing leid ik af dat een beroep op gewetenswroeging goed moet worden onderbouwd en niet lichtvaardig dient te worden aanvaard. Er zijn immers alternatieven, zoals onttrekken aan de zaak. Ik vraag me daarbij dan wel af in hoeverre onttrekking aan de

zaak gewetenswroeging en daarmee de wil om de geheimhoudingsplicht te doorbreken, wegneemt?

Eerst na de dood van zijn cliënt doorbreekt Wijnberg zijn geheimhoudingsplicht onder de voorwaarde van vertrouwelijkheid en in 2022 in de documentaire doorbreekt hij zijn geheimhouding ook publiekelijk. Op grond van de hiervoor aangehaalde jurisprudentie is met de dood van de cliënt geen einde aan de geheimhoudingsplicht gekomen. Dat de advocaat bij het doorbreken van zijn beroepsgeheim heeft gerekend op het stilzwijgen van het OM nu hij de mededelingen aan het OM in vertrouwen had gedaan, maakt dat niet anders. De geheimhoudingsplicht is doorbroken. Was er sprake in 2022 van een directe dreiging van ernstig, toekomstig gevaar voor de advocaat of een betrokkene, welk gevaar zonder het doorbreken van het beroepsgeheim niet kan worden afgewend? Ik meen op basis van de documentaire en het NRC-interview van Wijnberg van niet. Ja, het meisje was in 2002 nog steeds vermist en dat is helaas tot op de dag van vandaag het geval. Het OM heeft kennelijk ook geen actie ondernomen naar aanleiding van de mededelingen van Wijnberg en heeft met betrekking tot de vermiste Cheryl tegen Michel S., naar ik aanneem, de (eventuele) strafvervolgning gestaakt nu de verdachte (Michel S.) was overleden. Die directe dreiging van een ernstig toekomstig gevaar lijkt daarmee niet aan de orde te zijn geweest. Dat geldt in mijn optiek ook voor de documentaire in 2022 waarin Wijnberg wederom uit zijn geheimhouding ‘klapt’. Kortom, in het geval van Wijnberg in 2002 en ook in 2022 lijkt van een ‘zeer uitzonderlijk geval’ geen sprake te zijn.

Wijnberg houdt er, zo blijkt uit het NRC-interview, rekening mee dat hij ‘problemen’ krijgt door de schending van zijn geheimhoudingsplicht, ook al is hij geen advocaat meer. Het feit dat Wijnberg thans geen advocaat meer is, doet daar niet aan af. Op grond van art. 272 Sr zou een advocaat strafrechtelijk kunnen worden vervolgd. Fanoy¹³ stelt dat het

12 HvD 27 april 1987, nr. 974, *Advocatenblad* 27 mei 1988, afl. 11 JRG 68, p. 251-252.

13 N. Fanoy, ‘De geheimhoudingsplicht en het verschoningsrecht van de advocaat’, *Maklu* 2018, pag. 203.

in de praktijk niet of nauwelijks voorkomt dat een advocaat strafrechtelijk wordt vervolgd wegens het schenden van zijn geheimhoudingsplicht. Ik verwacht dat dit artikel in het wetboek van strafrecht weinig soelaas biedt, niet alleen omdat het een klachtdelict¹⁴ betreft, maar met name nu het OM reeds in 2002 op de hoogte was van de schending van de geheimhoudingsplicht. Het eventuele recht op strafvervolging jegens de geheimhouder-advocaat lijkt mij daarmee reeds verspeeld. Bovendien verviel het recht tot strafvervolging jegens Michel S. door diens dood reeds in 2001 (art. 69 Sr).

Interessant binnen het bestek van dit redactioneel voorwoord is nog dat art. 272 Sr een zogenoemd klachtdelict betreft; dit betekent dat diegene wiens geheim is medegedeeld klachtgerechtigd is.¹⁵ Dit zou anders kunnen zijn indien het geheim een publieke zaak betreft. In ECLI:NL:RBROT:2020:1294, r.o. 4.2 oordeelde de rechtbank:

‘Op grond van artikel 272 lid 2 Sr wordt overtreding van artikel 272 Sr, indien dit misdrijf tegen een bepaald persoon is gepleegd, slechts vervolgd op diens klacht. Naar het oordeel van de rechtbank is in de onderhavige zaak evenwel geen sprake van een misdrijf dat tegen een bepaald persoon is gepleegd. Op de verdachte rustte op grond van artikel 67 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: AWR) een geheimhoudingsplicht. Met de handhaving van artikel 67 AWR door middel van vervolging op grond van artikel 272 Sr is het openbaar belang gemoeid dat een ieder kan rekenen op vertrouwelijke behandeling van zijn bij de Belastingdienst bijkomende gegevens.’

Gelet op deze uitspraak zou de Orde van advocaten dan wel de deken van het arrondissement waar Wijnberg laatstelijk werkzaam was, wellicht nog een strafrechtelijke aangifte kunnen doen. Ik merkte te dien aanzien al op dat

daarbij in mijn optiek meeweegt dat het OM zelf betrokken is geweest bij de eerste keer, in 2002, dat Wijnberg zijn geheimhouding doorbrak.

Desalniettemin blijkt uit deze uitspraak dat het openbaar belang dat gemoeid is met het beginsel dat een ieder kan rekenen op vertrouwelijke behandeling van zijn gegevens, *in casu* bij de Belastingdienst, zwaar meeweegt. Zo zwaar dat de officier van justitie in die zaak ontvankelijk was in zijn vervolging, ook al was er geen sprake van een misdrijf tegen een bepaald persoon gepleegd. De rechtbank heeft met in achtneming van het openbaar belang art. 272 Sr teleologisch geïnterpreteerd.

Tuchtrechtelijk zou Wijnberg in mijn optiek ter verantwoording kunnen worden geroepen middels een dekenbezwaar. Daarbij zijn er in mijn optiek twee handelingen van Wijnberg die tuchtrechtelijk verwijtbaar zouden kunnen zijn: zijn mededeling in 2002 en zijn mededeling in 2022.

Indien de deken zou aanknopen bij de mededelingen uit 2022 van Wijnberg in de documentaire en dat handelen aan de tuchtrechter zou worden voorgelegd, voorzie ik een tweetal barrières: de vervaltermijn en het feit dat Wijnberg geen advocaat meer was ten tijde van het doorbreken van zijn geheimhouding in het NRC-artikel en de documentaire. Ik ga ervan uit dat de deken van het arrondissement waar Wijnberg laatstelijk werkzaam was, niet eerder op de hoogte is geraakt van het doorbreken van diens geheimhoudingsplicht dan via het krantenartikel en de documentaire. Op grond van art. 46h lid 2 Adv.w zou men kunnen stellen dat de gevolgen van het handelen of nalaten de deken redelijkerwijs pas nadien bekend geworden zijn, namelijk met het verschijnen van de documentaire op Videoland en het interview in de NRC in mei 2022, waardoor de deken toch – voor wat betreft de vervaltermijn – ‘tijdig’ zijn dekenbezwaar zou kunnen indienen.

De volgende barrière is echter gelegen in het feit dat Wijnberg in 2022 geen advocaat meer is als hij zijn geheimhouding publiekelijk doorbreekt. Met andere woorden: hij handelt dus niet in zijn hoedanigheid van advocaat maar als voormalig advocaat. Valt dat handelen dan nog onder het tuchtrecht, nu slechts

14 Zie Noyon, Langemeijer & Rummelink, *Strafrecht*, art. 272 Sr, Aantekening 13; geraadpleegd op 31 mei 2022 via Kluwer Navigator.

15 Zie Noyon, Langemeijer & Rummelink, *Strafrecht*, art. 272 Sr, Aantekening 13; geraadpleegd op 31 mei 2022 via Kluwer Navigator.

advocaten aan tuchtrecht zijn onderworpen¹⁶ Gelet op art. 46 Adv.w, heeft als uitgangspunt te gelden dat een klacht tegen een voormalig advocaat behandeld kan worden en ontvankelijk is zolang het een klacht betreft over het handelen en/of nalaten van die voormalige advocaat toen deze nog advocaat was. Vanaf de datum waarop de advocaat zich van het tableau heeft laten uitschrijven, is het advocatentuchtrecht niet meer van toepassing op zijn handelen en/of nalaten. Een daarop gebaseerde klacht is niet-ontvankelijk.¹⁷ Wijnberg zou, gelet op dit uitgangspunt, in beginsel niet onder het tuchtrecht vallen, waardoor de deken met een dekenbezwaar een risico loopt om bot te vangen bij de tuchtrechter.

Zou er op dit uitgangspunt niet een uitzondering moeten bestaan, nu het hier een fundamenteel beginsel betreft dat essentieel is voor het functioneren van de rechtsstaat? Is het niet van openbaar belang dat cliënten onvoorwaardelijk op dit beginsel van geheimhoudingsplicht van de advocaat te kunnen vertrouwen, dit analoog aan de hiervoor aangehaalde uitspraak¹⁸ met betrekking tot het klachtdelict art. 272 Sr? En als dat zo is, zou dan in geval van een mogelijke schending van een fundamenteel (tuchtrechtelijk) beginsel zoals de geheimhoudingsplicht ná uitschrijving van het tableau, niet toch de mogelijkheid moeten bestaan om de schending van dat beginsel aan de tuchtrechter te kunnen voorleggen? Ik stel dus een meer teleologische uitleg voor van de duur van de geheimhoudingsplicht en de handhaving van die plicht. Kort en goed, is het niet van belang voor de advocatuur en de (tucht)rechtsontwikkeling en ook voor potentiële cliënten dat hier duidelijkheid over bestaat?

Het beroepsgeheim is eeuwigdurend en Wijnberg doet mededelingen in de media over hetgeen hem in zijn hoedanigheid van advocaat toentertijd is toevertrouwd. Wat mij betreft staat daarmee de verwevenheid van

Wijnberg's geheimhoudingsplicht en zijn hoedanigheid van advocaat (destijds) vast. Immers, omdat Wijnberg de advocaat was van Michel S. is Wijnberg deze informatie door zijn cliënt toevertrouwd. Dat Wijnberg de geheimhoudingsplicht doorbreekt nadat hij is uitgeschreven als advocaat, is feitelijk een handeling die na uitschrijving van het tableau plaatsvond.

Echter, het toevertrouwen in hoedanigheid van en derhalve de plicht tot geheimhouding had reeds voorafgaand aan de uitschrijving van het tableau plaatsgevonden. Nu dit beroepsgeheim eeuwigdurend is, is er in mijn optiek sprake van een exceptie en valt het doorbreken van de geheimhoudingsplicht door een voormalig advocaat wél onder het advocatentuchtrecht. Het beroepsgeheim stopt immers niet na uitschrijving van het tableau. Zou deze exceptie niet bestaan, dan zou het fundamentele beginsel van geheimhouding tot een lege huls verworpen. Dit tast in mijn optiek het vertrouwen in de advocatuur aan.

Het is dan vervolgens, nadat de deken binnen de termijn is en het doorbreken van de geheimhouding onder het tuchtrecht valt en daaraan te toetsen is, aan de tuchtrechter om te beoordelen in hoeverre de gewetenswroeging van Wijnberg als een zeer uitzonderlijke omstandigheid heeft te gelden op grond waarvoor de doorbreking van de geheimhoudingsplicht te rechtvaardigend is.

In het andere geval, indien de deken een dekenbezwaar zou indienen met betrekking tot de mededeling aan het OM in 2002, zou de deken op grond van art. 46h lid 2 Adv.w binnen de vervaltermijn 'tijdig' zijn dekenbezwaar kunnen indienen én betreft het handelen van Wijnberg toen hij nog als advocaat stond ingeschreven. Ik ga er daarbij, zoals reeds opgemerkt, van uit dat de deken van het arrondissement waar Wijnberg laatstelijk werkzaam was, niet eerder op de hoogte is geraakt van het doorbreken van diens geheimhoudingsplicht dan via het krantenartikel en de documentaire. Een bevestiging van de mededeling door Wijnberg door de betreffende officier van justitie zou wellicht ook relevant zijn.

16 Art. 46 Adv.w.

17 Zie bijv. RvD Arnhem-Leeuwarden van 6 augustus 2018, ECLI:NL:TADRARL:2018:224,18-353, r.o. 4.1. en RvD 's-Gravenhage 13 oktober 2014, ECLI:NL:TADRSGR:2014:227, R.4380/13.287, r.o. 5.2.

18 ECLI:NL:RBROT:2020:1294.

Kortom, zou het terecht zijn als tegen Wijnberg een dekenbezwaar wordt ingediend? Enerzijds wel, nu de geheimhoudingsplicht zo een fundamenteel beginsel is dat het voor de rechtsvorming en het vertrouwen in de advocatuur, in mijn optiek, van belang is duidelijkheid te verkrijgen over de vraag in hoeverre een voormalig advocaat – zonder mogelijkheden tot handhaving vanuit de beroepsgroep – zijn geheimhoudingsplicht kan doorbreken. Anderzijds kun je je afvragen in hoeverre Wijnberg nog meer te lijden moet hebben van de onderliggende zaak en de mededeling van zijn cliënt die zwaar op zijn gemoed moet hebben gedrukt. Want dat hetgeen Michel S. aan Wijnberg heeft toevertrouwd Wijnberg in gewetensnood heeft gebracht, dát kan ik mij wel voorstellen. In het kader van rechtsontwikkeling kan ik mij voorstellen dat, in het geval het tot een tuchtprocedure komt en het dekenbezwaar gegrond wordt verklaard, Wijnberg niet onderuit de zak hoeft te krijgen van de tuchtrechter. Hij heeft de last op zijn schouders denk ik lang genoeg meegetorst. Toch meen ik dat ook in dit geval de geheimhoudingsplicht niet lichtvaardig doorbroken mag worden en dat het vertrouwen in de beroepsgroep hierdoor geschaad zou kunnen worden. Overigens lijkt Wijnberg zich bewust van de mogelijkheid dat er over zijn handelwijze geklaagd zal worden, nu hij zelf in het interview met de *NRC* aangeeft te denken dat hij ‘problemen’ gaat krijgen doordat hij de geheimhoudingsplicht heeft doorbroken.

Zwijgen is zilver, spreken is goud

Op het gevaar af dat ik de potentiële kijker van de documentaire de interesse om de documentaire te bekijken ontnem, vraag ik u hier toch uw aandacht voor de afloop van de documentaire. Wijnberg wordt gefilmd als hij de ouders van het vermiste meisje, na 35 jaar, vertelt wat Michel S. hem als advocaat heeft toevertrouwd. Dit is het moment waarop Wijnberg met de ouders van het vermiste meisje eindelijk zal delen wat hem 35 jaar geleden is toevertrouwd en wat kennelijk al 35 jaar op Wijnberg ‘drukt’. De ouders, en met name de moeder, van het meisje geloven Wijnberg echter niet en lijken zijn mededeling in het geheel niet te accepteren. Een uiterst pijnlijk moment. Het is niet het ‘eind goed, al

goed’ voor wat betreft het doorbreken van de geheimhoudingsplicht waar je als kijker op hoopte. Je vraagt je als kijker af waarom Wijnberg zijn geheimhouding heeft doorbroken. Het zichtbare ongemak van Wijnberg roept bij mij als kijker ook ongemak en plaatsvervangende schaamte op.

Het is voor mij, als kijker, ontvullend geweest om te zien hoe Wijnberg zichzelf in wezen zoveel jaren heeft gepijnigd om uiteindelijk, als hij doelbewust en weloverwogen zijn beroepsgeheim schendt, geen gehoor te vinden bij de ouders. Is zwijgen dan toch goud?

Mr. N.A. de Leon-van den Berg
Advocaat bij Advocatenkantoor De Leon en
hoofdredacteur van Tijdschrift Tuchtrecht.